

2577 30. Jan. 1899: 1. Beh. af Forslag til Strandingslov for Færøerne. 2578

C. Oisen: Man har i længere Tid paa Færøerne savnet Bestemmelser angaaende Strandingsvæsenet, idet Norske Lov 4—4's Forskrifter angaaende Strandinger maa anses for at være meget forældede. Forordningen af 20de December 1836 har aldrig nogen Sinde været udvidet til at gælde for Færøerne — det var den til 1895 gældende Strandingslov for det øvrige Kongerige — og altsaa har man ikke kunnet anvende den. Efter at Strandingsloven af 10de April 1895 var emaneret, udarbejdede Justitsministeriet et Forslag til Strandingslov for Færøerne, men da Forholdene deroppe ere vidt forskellige fra Forholdene hernede, har man ikke kunnet medtage alle de Bestemmelser, som findes i denne Strandingslov. Lagtinget beskæftigede sig med denne Sag i Samlingerne 1897 og 1898 og tiltraadte det saaledes af Ministeriet udarbejdede Lovforslag i det store hele. Der var nogle Betæneligheder, der kom til Orde i Lagtinget, angaaende Landfogdens som Færøernes Politimesters Tilstedekomst ved Strandinger, og navnlig havde man nogle Betæneligheder ved, at der i Forslaget stod, at enten han eller hans Fuldmægtig straks skulde begive sig til Strandingsstedet. Naar man kender Forholdene deroppe, ved man, at det ofte er forbundet med megen Vanskelighed for Landfogden at komme navnlig til de fjernere liggende Pladser, fordi han skal i Baad, og da Vejrforholdene deroppe ere meget urolige, stiller der sig tit Vanskeligheder i Vejen, saa at det til Tider er aldeles umuligt for ham i lange Tider at komme over Fjordene. Det kan være vanskeligt nok for Sysselmandene i de Sysler, hvortil der hører flere Øer, saaledes Norderøys Syssel, hvori der er 6 Øer, og det er endnu mere vanskeligt for Landfogden, som kan have lang Vej til Strandingsstedet. Det blev gjort gældende i Lagtinget, at det kunde have sine Mangler, om Landfogden, i Stedet for at møde selv, sendte en ung Fuldmægtig, som saa paa Strandingsstedet skulde overtage Bjærgningen og hvad andet deraf fulgte, medens Sysselmanden, som kunde være en ældre Mand og en med Forholdene kendt Mand, saa skulde træde tilbage. Men ved en Smule forandret Redaktion er

Forholdet blevet det, at Landfogden har saa temmelig fri Hænder, at han f. Eks. kan konstituere en Mand i sit Sted, hvis han ikke kan rejse selv, ligesom ogsaa de følgende Paragraffer i Lovforslaget bestemme, at han helt kan undlade at rejse, naar han ikke anser Strandingen for at være af saa stor Betydning, at hans Nærværelse maa anses for absolut nødvendig. Det var jo Hovedbetænelighederne, som Lagtinget nærede ved Lovforslaget. Ministeriet havde udeladt af Forslaget Bestemmelsen om Bjærgelav. Lagtinget var enigt med Ministeriet i, at det ikke var af nogen videre praktisk Betydning, at man oprettede Bjærgelav paa Færøerne, idet Forholdene ere saa smaa, at man ikke kunde finde saa mange i en Bygd, som man særlig vilde ønske at have i et Bjærgelav; men for saa vidt der skulde indtræde en Stranding, er det jo givet, at hele Mandskabet i vedkommende Bygd maatte bruges, og det vilde da være underligt at oprette et Bjærgelav paa en Plads, hvor alle skulde være med. Dette vilde paa den Maade ingen praktisk Betydning faa. Man satte alligevel den Bestemmelse ind i det af Ministeriet forelagte Lovforslag, at man kunde oprette et saadant Bjærgelav, men Ministeriet har atter udeladt den af det her foreliggende Forslag. Jeg for mit Vedkommeade kan fuldstændig tiltræde Ministeriets Anskuelse i saa Henseende, saa jeg skal ikke opholde mig videre derved. Udeladelsen af Toldopsyn og Strandingskommissærer o. s. v. af Forslaget kan jeg ogsaa tiltræde, idet Toldopsynet paa Færøerne kun udøves af Landfogden og Sysselmanden. De skulde ex officio komme til Stede og ere altsaa pligtige til at iagttage, hvad der er nødvendigt, for saa vidt et Skib med Spirituosa, Øl eller Vin skulde drive ind. Dette er jo ogsaa foreskrevet i Lov af 30te Marts 1892 om Skatter og Afgifter paa Færøerne. — Endelig skal jeg berøre et Forhold, som er foreskrevet i det foreliggende Lovforslags § 14. I Strandingsloven af 1895 bestemmes det, at enkelte i Søen drivende Vragstykker af indtil 10 Kroners Værdi kunne af Politimesteren overlades Finderne. Oppe paa Færøerne forholder det sig saaledes, at naar noget driver op paa Kysten eller